

" ಮಾಯೆಯನ್ನು ದೋಷಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತ , ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿರಿ"

ಇಂದು ಬಾಪಾದಾರವರು ಇಡೀ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆ ಆತ್ಮರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದು ಸದಾ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಜ್ಞಾನಿ-ಯೋಗಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಿರುವ ಆತ್ಮ, ಯೋಗಿ-ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಿರುವ ಆತ್ಮ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಅಂದರೆ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವವರು. ಈ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನ ಸಹಜ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆತ್ಮನ ಮುಂದೆ ಇಡೀ ರಚನೆಯೂ ದಾಸಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶುದ್ಧ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬ ಆದೇಶದಿಂದ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಎಂತಹ ಪ್ರಕಂಪನಗಳನ್ನು ಹರಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಂತಹದನ್ನೇ ಹರಡಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ಆ ಶಕ್ತಿಯು ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಮಾಹಿತಿ ದಾತಾ ಆಗಿದ್ದು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ, ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನು ಸದಾ ಸಹಜ ಆಸನಧಾರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಏನು ನೋಡಿದರು, ನಂಬರ್ವಾರಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ತಮ್ಮ ರಚನೆಯೇನಿದೆ - ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿಯ ಒಂದು ವ್ಯರ್ಥ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಭಯ ಪಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಮೃತಿಯ ಪ್ರೇಷರ್ ಲೋ(ಲೋ ಪ್ರೇಷರ್) ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹದ ಶ್ವಾಸವು ಬಹಳ ಸೋಂಕು ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೃದಯ ವಿಧೀರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕೆ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ! ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ - ಏನು ಮಾಡಲಿ, ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಪ್ಪು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನದಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಅಥವಾ ವಿಸ್ಮೃತವಾಯಿತು, ಅದೇ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಸೈನ್ಯವು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯನ್ನು ಯಾರು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಆ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಾಯೆಯು ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಯೆಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ - ದೋಷಿ ನಾನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಲುಪಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ತಿಳಿಯಿತೆ! ಒಳ್ಳೆಯದು - ಇಂದಂತು ಮಿಲನದ ದಿನವಾಗಿದೆ, ನಂತರ ಅದು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸರ್ವ ಮಾಸ್ಟರ್ ರಚ್ಚಿತ, ಸಹಜ ಆಸನಧಾರಿ, ಸದಾ ಬಾಲಕನಿಂದ ಮಾಲೀಕನೆಂಬ ಸ್ಮೃತಿ ಸ್ವರೂಪ, ಸದಾ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಜ್ಞಾನಿಯುಕ್ತ, ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮರಿಗೆ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ಕೇ.

ಕುಮಾರಿಯರೊಂದಿಗೆ :- ಕುಮಾರಿಯರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾ? ಏಕೆಂದರೆ ಕುಮಾರಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಣಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ತಲುಪಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ! ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇನಾದರೂ ಜೀವನವು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದರೆ, ಪಂಜರದ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಏನಾಗಬೇಕು- ಪಂಜರದ ಪಕ್ಷಿಯೇ ಅಥವಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷಿಯೇ? ಕುಮಾರಿಯಂತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ನೌಕರಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನಿದೆ! ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಿರುತ್ತೀರೆಂದರೂ ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಿರುತ್ತೀರೆಂದರೂ ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ನೌಕರಿ ಮಾಡುವುದೇಕೆ? ಸೇವಾಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ! ಒಂದುವೇಳೆ ಮಮತ್ವವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂದರೂ ದುಃಖದ ಪ್ರಕಂಪನವು ಬಂದುಬಿಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಕುಮಾರಿಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನಶೆಯಲ್ಲಿರಿ - ನಾವಂತು ತಂದೆಯ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನಧಾರಿ. ಸತ್ಯಯುಗದ ರಾಜ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಸಹ, ಈ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸದಾ ಕಿರೀಟ ಮತ್ತು ತಿಲಕಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಸನವು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ! ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ಆಗಬೇಕು. ಸಾಯಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ(ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ), ಹಾ ಎಂದರೆ ಹಾ. ಹೀಗೆ ಸಾಯುವುದೇ ಮಧುರವಾಗಿರುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಯಾರೂ ಸಹ ಅಲಗಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಯವು ಅಪರಿಪಕ್ವ ಇದೆಯೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣ, ನೆಪ, ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಧೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.

ಅಧರ್ಕುಮಾರರ ಗ್ರೂಪ್ಪೋಂದಿಗೆ:- ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾದಿರಿ ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಿ ಜೀವನದ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾದಿರಿ. ಗೃಹಸ್ಥಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ 'ನಿಮಿತ್ತ'ರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಶ್ರಮವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತಲ್ಲವೆ! ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತು, ಅಂದಾಗ ಭಕ್ತಿಯ ಅಲೆದಾಟ ಅರ್ಥಾತ್ ಪರಿಶ್ರಮವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವವಿಸುವವರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಾ? ಹಾಗೆಯೇ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಆ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವಯಂ 'ಜ್ಞಾನದಾತಾ'ನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥಿಯ ಯಾವ ದುಃಖ, ಅಶಾಂತಿಯ ಜಂಜಾಟಗಳಿದ್ದವು, ಅದೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು, ಎರಡರಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಜೀವನ ಬಂಧನದಿಂದ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಆತ್ಮರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಯಾವಾಗ ಯಾರೇ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತನ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಬಂಧನಮುಕ್ತ ಆತ್ಮರು, ಸದಾ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಖುಷಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಇದಂತು ಸಹಜವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೆ! ಸದಾ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ - ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧನಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು, ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದೆವು, ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆವು. ಅದರಿಂದ ಸದಾ ಹಗುರವಾಗಿರುತ್ತಾ ಹಾರಿರಿ. ಪೂಜಾರಿಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯ, ದುಃಖಿಯಿಂದ ಸುಖಿ, ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಹೂವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು! ಈಗ ಹಳೆಯ ಕಲಿಯುಗೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿರಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅದು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಹೊಸ ಜೀವನ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರಲಿ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೀವನ ಆಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಇರಬೇಕು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕಾರವೇ ಸ್ವಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಸ್ವ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವುದೇ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿ. ಸದಾ ಈ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿರಿ- 'ನಾನು ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ'. ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಸದಾ ಆತ್ಮಿಕ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹರಡಿಸುವವರು. ಹೇಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿ ತನ್ನ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದರ ರಂಗ-ರೂಪವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಸುಗಂಧವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ತಾವೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಹೂದೋಟದ ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಗುಲಾಬಿಯನ್ನು ಸದಾ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿಯೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಯಜ್ಞ-ಸೇವಾಧಾರಿ ಆಗುವುದೂ ಸಹ ಅರ್ಪಣೆಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಅರ್ಪಣೆಯಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಶ್ರೀಮದಂತೆ ಇರುವುದು. ನನ್ನದನ್ನುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಬಾರದು. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಭಾಗ್ಯವಂತರು, ಸುಗಂಧಭರಿತ ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ! ಸದಾ ಇದೇ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿರಿ- 'ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹ್ನ ಉದ್ಧಾನವನದ ಆತ್ಮಿಕ ಗುಲಾಬಿ'- ಸದಾ ಇದೇ ನಶೆಯಿರಲಿ. ನಶೆಯಲ್ಲಿರಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಗುಣಗಳ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರಿ. ಈ ಈಶ್ವರೀಯ ನಶೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ಮಾತನಾಡುವಿರಿ, ಅದರಿಂದ ಭಾಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸದಾ ತಮ್ಮನು ವಿಜಯಿ ಪಾಂಡವ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯಿರಿ. ಪಾಂಡವರ ವಿಜಯವಂತು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದ ಪ್ರಸಿದ್ಧತೆಯಿದೆ. 5 ಮಂದಿಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ವಿಜಯಿಯಾಗಿದ್ದರು. ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ - ತಂದೆಯು ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿದ್ದರು. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಸದಾ ವಿಜಯಿ, ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುವವರೂ ಸಹ ಸದಾ ವಿಜಯಿ. ಇದೇ ಸ್ಮೃತಿಯಿರಲಿ - ನಾವು ಸದಾ ವಿಜಯಿರತ್ನ ಆಗಿದ್ದೇವೆ - ಇದೂ ಸಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಶೆ ಮತ್ತು ಖುಷಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪಾಂಡವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಏನೆನಿಸುತ್ತದೆ? ಇದು ನಮ್ಮದೇ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ! ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅರ್ಜುನನೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ 5 ಮಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇರುವುದು ಸದಾ ವಿಜಯಿ. ಇದೇ ಸ್ಮೃತಿಯು ಸದಾ ಪ್ರೇಮ ಆಗಿರಲಿ. ಇಂತಹ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸ್ಮೃತಿಯಿರಲಿ, ಹೇಗೆಂದರೆ ಇದು ನೆನ್ನೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೆ! ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾಗ್ಯವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಅದನ್ನು ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆವು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆವು, ಆಚರಿಸಿದೆವು, ತಿಂದೆವು, ಆಡಿದೆವು.... ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾಗ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು, ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಮಲವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವಾಗುವುದು, ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ..... ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೇ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸುಸ್ತನ್ನು ಇಳಿಸಿದಿರಿ, ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲವೆ! ಭಲೆ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಾದರೂ ಯಾರೇ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸ್ಥಾನವೇ ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗುವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದೇ ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗುವುದಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವಿದಾಯಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ:- ಒಂದೊಂದು ಮಗುವೂ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಅಧಿಕ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ-ತನ್ನ ವಿಶೇಷತೆಗಳಿವೆ. ಭಲೆ ಅಂತಿಮ ನಂಬರಿನವರೇ ಇರಲಿ, ಆದರೆ ತಂದೆಗಂತು ಮಗುವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಆದರೆ

ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯವನ್ನಂತು ಪಡೆದು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಪ್ರಿಯರೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಭಲೆ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿಯಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಾಪಾದಾರವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸ್ನೇಹ, ತಂದೆಗೆ ಭುಜವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಭುಜಗಳಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ತನ್ನ ಭುಜಗಳೇನಾದರೂ ಅಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ! ಅಂತಿಮ ನಂಬರಿನವರಂತು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಲ್ಲವೆ! ಅಂದಮೇಲೆ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಂತು ಪ್ರಿಯರಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿವೆ! ಒಳ್ಳೆಯದು. ಓಂ ಶಾಂತಿ.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಮಹಾವಾಕ್ಯ :

“ಸಂತುಷ್ಟಮಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸಿರಿ”

ಬಾಪಾದಾರವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ - ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವು ಇಡೀ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಂದಿಗೇ ಭೇಟಿಯಾಗುವರು, ಅವರಿಗೆ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಸ್ವಯಂ ತಾವೂ ಸಹ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸಿರಿ. ಸೀಜನ್ನಿನ ಸ್ವಮಾನವು ಇದೇ ಆಗಿದೆ - ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸಿರಿ - ಈ ಸ್ವಮಾನದ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಬೇಸರವು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವೆಲ್ಲಾ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಪ್ರಕಾಶತೆಯಿಂದ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿರಿ. ಮೊದಲು ಸ್ವಯಂನಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ, ಆ ನಂತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿಯೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಬಾಪಾದಾರವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿರಂತರ, ಸತ್ಯ ಸೇವಧಾರಿಯಾಗಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಸೇವೆಯ ಹೆಸರಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತಾವೇ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತೀರಿ, ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಬೇಸರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಇಂತಹ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೇವೆಯ ವಿಶೇಷ ಗುಣವೇ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ವಯಂನಿಂದ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕದವರಿಂದ, ಆ ಸೇವೆಯು ಸ್ವಯಂಗೂ ಫಲವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯರಿಗೂ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಸ್ವಯಂ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಮಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಂತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಹೊರೆಯೇರಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಹೊರೆಯು ಹಾರುವ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನರೂಪವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸದಾ ನಿರ್ವಿಘ್ನ, ಸದಾ ವಿಘ್ನ ವಿನಾಶಕ ಮತ್ತು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಸರ್ವರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು - ಸೇವಾಧಾರಿಗಳು ಇದೇ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿ ಆಗುವುದು. ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಸರ್ವರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಿಡಿ. ಯಾವ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಅನುಭೂತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಆತ್ಮನು ಸದ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಚಹರೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸೇವಾಧಾರಿಯು ಯಾವಾಗ ಸ್ವಯಂನಿಂದ ಹಾಗೂ ಸರ್ವರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಸೇವೆಯ, ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುವ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉತ್ಸಾಹವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳುವುದು, ಮಾಡಿಸುವುದು ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂತುಷ್ಟತೆಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉಮ್ಮಂಗ-ಉಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತದೆ. ಸೇವಾಧಾರಿಯ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಇದೇ ಇರಲಿ - ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು. ತಮ್ಮನ್ನು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಂಪನ್ನರೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುವಿರಿ, ಅಷ್ಟು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇನಾದರೂ ಕೊರತೆಯಿದೆಯೆನ್ನುವ ಅನುಭೂತಿಯಾಯಿತು, ಎಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಭಲೆ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಂತು ಆಟವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಸಾಹಸವನ್ನಿಡುವುದರಿಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗವೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಯಂನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸರ್ವ ಆತ್ಮರಿಗೂ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಮಾಡಿಸುವವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಕೇವಲ ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿದ್ದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ - ಈ ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಇರುವುದೇ ಸೇವಾಧಾರಿಯ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವ ಪುರುಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ, ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿಡುವುದು- ಇದೇ ವಿಶೇಷತೆ ಆಗಿದೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅರ್ಥಾತ್ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಅವರು ಸದಾ ಸ್ವಯಂನಿಂದಲೂ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅನ್ಯರನ್ನು ಅಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅಸಂತುಷ್ಟವಾಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ಸಂಗಮಯುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದ ಸುಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದು ಅನ್ಯರ ವಾಯುಮಂಡಲದಿಂದ ಸ್ವಯಂನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ. ಅರ್ಥಾತ್ ಸ್ವಯಂನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು - ಇದೇ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ

ಪರಿಶ್ರಮ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಸಂತುಷ್ಟತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಹೃದಯದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪರಿಶ್ರಮ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತುಷ್ಟತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಲೆ ಸಫಲತೆಯೂ ಸಿಗಬಹುದು, ಆದರೂ ಹೃದಯದ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯು ಕಡಿಮೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ - ಆಗಿದ್ದಂತು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆದರೆ ಆದರೂ.. ಆದರೂ... ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯದಿಂದ ಮಾಡುವವರು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂತುಷ್ಟತೆಯು ತೃಪ್ತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತೃಪ್ತಾತ್ಮನಾಗಿಲ್ಲ, ಭಲೆ ಶರೀರದ ಹಸಿವು, ಭಲೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಸಿವಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತೃಪ್ತಾತ್ಮನಾಗದೇ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಸದಾ ಅತ್ಯಪ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ರಾಯಲ್ ಆತ್ಮರು ಸದಾ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನತೆಯಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿದೆ. ಯಾವ ಸೇವೆಯು ಅಸಂತುಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ, ಆ ಸೇವೆಯು ಸೇವೆಯಲ್ಲ. ಸೇವೆಯ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ - ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸೇವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿದೆ ಎಂದರೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಆದರೆ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ಸದಾ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಬಯಕೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಿ, ಸಂಪನ್ನವಾಗಿರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸಂಗಮಯುಗದ ವಿಶೇಷ ವರದಾನವು ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಾಗಿದೆ, ಈ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಬೀಜವು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಾಗಿದೆ. ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯ ಬೀಜವು ಸ್ಥೂಲ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ತಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗಾಯನವಿದೆ- 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ'. ಅಂದಮೇಲೆ ಮತ್ತೇಕೆ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವುದು? ಯಾವಾಗ ವರದಾತಾ, ದಾತಾನ ಭಂಡಾರವು ಸಂಪನ್ನವಾಗಿದೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದೆ, ಮತ್ತೇಕೆ ಅಸಂತುಷ್ಟತೆಯಿದೆ? ಯಾರು ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿಯಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಹೃದಯದಿಂದ, ಸರ್ವರಿಂದ, ತಂದೆಯಿಂದ, ಡ್ರಾಮಾದಿಂದ ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಪ್ರಕಂಪನಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಭಲೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬರಲಿ, ಭಲೆ ಯಾವುದೇ ಆತ್ಮನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿ, ಭಲೆ ಶರೀರದ ಕರ್ಮ ಭೋಗವೇ ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿ. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮವು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಹೊಳಪಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಂತುಷ್ಟ ಆತ್ಮರು ಸದಾ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಸದಾ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬೇರೆ ಯಾರಮೇಲೂ ದೋಷವನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ - ಭಾಗ್ಯವಿದಾತನ ಮೇಲೂ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ, ಡ್ರಾಮಾದ ಮೇಲೂ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೂ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ, ಶರೀರದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಮೇಲೂ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸದಾ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ನಿರ್ದೋಷ ವೃತ್ತಿಯಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗಮಯುಗದ ವಿಶೇಷತೆಯೇ ಸಂತುಷ್ಟತೆಯಾಗಿದೆ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಸಂತುಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದು ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಪಡಿಸಿರಿ, ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ಯವಾದ ಸುಖವಿದೆ, ಸತ್ಯ ಸೇವೆಯೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ವರದಾನ:- ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ವರದಾನದ ಮುಖಾಂತರ ತಮ್ಮ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್ ಅನ್ನು ಕಲೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಇಡುವಂತಹವರು ಕರ್ಮದ ಗತಿಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮ ಪಡೆದೊಡನೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ವರದಾನ ಸಿಗುವುದು. ಈ ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ, ಸಂಗದ ಅಥವಾ ಮನ್ಯತದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳಬಾರದು. ಆಗ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್ ಕಲೆಯಾಗದಂತಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಹತ್ತಿ ಬಿಡುವುದು. ಇದರಿಂದ ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಕರ್ಮದ ಲೀಲೆ ಅತೀ ಗುಹ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಪ್ರಪಂಚದವರೆಂತು ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವು ಕಾಡುವುದು, ಆದರೆ ನೀವು ಕರ್ಮದ ಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದೂ ಕರ್ಮ ಕಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವಂತೂ ಹೇಳುವಿರಿ ವಾ ನನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ಮ.

ಸೋಲೋಗನ್: ಸೋಲೋಗನ್:- ಪವಿತ್ರತೆಯ ಆಳವಾದ ಧಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ ಅನುಭೂತಿಯಾಗುವುದು.